

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 96.917 van 22 juni 2001
in de zaak A. 90.364/XIV-3455.**

In zake : XXX
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat B. VRIJENS,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Kortrijksesteenweg 551

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Joegoslavische nationaliteit, op 21 maart 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 januari 2000 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 12 januari 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 30 maart 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 24 april 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 mei 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Joegoslavische nationaliteit, is België binnengekomen op 5 juli 1999 en heeft zich op 6 juli 1999 vluchteling verklaard. Tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken maakte verzoeker gebruik van het Albanees, met behulp van een tolk.

1.2. Op 12 januari 2000 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. De beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 januari 2000 luidt als volgt :

"(...)

Volgens betrokkenes verklaringen zou hij een etnische Albanees uit Kosovo meer bepaald uit Strelc (Deçan) zijn. Omwille van bombardementen op zijn dorp zou hij in april 1999 naar Albanië gevlucht zijn. Na drie maanden zou hij verder gereisd zijn naar België, waar hij op 6 juli 1999 asiel aanvraagde.

Er dient te worden opgemerkt dat betrokkene niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Kosovo. Zo is hij niet in het bezit van enige documenten die zijn beweerde identiteit zouden kunnen bewijzen. Bovendien slaagde betrokkene bij zijn verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken er niet in te antwoorden op enkele eenvoudige vragen over zijn beweerde geboortestreek. Zo kan hij geen omliggend dorp geven van het dorp waar hij volgens zijn verklaringen geboren en getogen zou zijn. Namen van fabrieken, bedrijven of industrie in de buurt kon hij niet opgeven, ook de naam van een hotel in de regio was hem onbekend. Betrokkene kon de nummerplaten die in zijn beweerde geboortestreek gebruikt worden niet beschrijven en kon noch het postnummer, noch de telefoonprefix van zijn beweerde woonplaats opgeven. Hier kan nog aan toegevoegd worden dat betrokkene ook de plaatselijke marktdag niet kon aangeven.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat geen geloof kan gehecht worden aan betrokkenes beweerde afkomst en vluchtrelaas. Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de weigering tot verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 12 januari 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

(...).".

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de Minister van Binnenlandse Zaken in zijn nota stelt dat onderhavig beroep te zijnen opzichte niet ontvankelijk is omdat de bestreden beslissing volledig autonoom genomen werd door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen;

2.2. Overwegende dat er echter dient benadrukt te worden dat op grond van artikel 63/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tijdens de termijn waarbinnen men een dringend beroep kan instellen bij de

Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsmede tijdens de duur van het onderzoek van dat beroep, alle maatregelen tot verwijdering van het grondgebied die zijn genomen ten opzichte van de vreemdeling, geschorst worden; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dient beschouwd te worden als tegenpartij wat betreft de bevestigende beslissing tot weigering van verblijf, die de beslissing tot weigering van verblijf van de Minister van Binnenlandse Zaken volledig opslorpt; dat de Minister van Binnenlandse Zaken dient beschouwd te worden als tegenpartij met betrekking tot de verwijderingsmaatregel ten gevolge van de beslissing tot weigering van verblijf; dat met betrekking tot de verwijderingsmaatregel van de bestreden beslissing ten slotte dient opgemerkt te worden dat de verzoekende partij hiertegen geen middelen aanvoert;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel aanvoert :

"1. Eerste middel : Schending van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur meer bepaald de hoorplicht en de rechten van verdediging.

Dat verzoeker dd. 12 januari 2000 bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een dringend beroep indiende tegen de beslissing van weigering van verblijf hem dd. 12 januari 2000 door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken betekend.

Dat verzoeker bij de behandeling van zijn dringend beroep door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet mondeling werd gehoord.

Dat door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen de hoorplicht en de rechten van verdediging geschonden worden, wanneer hij een bevestigende beslissing van weigering van verblijf neemt ten aanzien van verzoeker zonder deze mondeling te verhoren tijdens dewelke hij zijn relaas en standpunt kan doen kennen.

Dat nochtans de Raad van State van oordeel is dan tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die steunt op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten zonder dat hem de gelegenheid wordt geboden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen.

Dat de bevestigende beslissing tot gevolg heeft dat verzoeker België dient te verlaten. Dat niet kan ontkend worden dat door voormelde beslissing, gesteund op verzoekers persoonlijke gedragingen en dito motieven, verzoekers belangen, meer zelfs verzoekers vrijheid en leven, zwaar bedreigd en/of aangetast worden.

Dat ook VAN HEULE in 'Vluchtelingen. Een overzicht van de wet van 6 mei 1953' meent dat gezien de bijzondere persoonlijke aard van de (on)ontvankelijkheidsbeslissingen een mondeling interview door de Commissaris-generaal zich opdringt

Dat de Commissaris-generaal bij de behandeling van het dringend beroep moet nagaan of verzoeker naar zijn land van herkomst kan worden teruggeleid.

Dat enkel in een mondeling verhoor verzoekers uitgedrukte persoonlijke vrees kan worden geëvalueerd.

Dat verzoeker derhalve, bij de behandeling van zijn dringend beroep, door de Commissaris-generaal mondeling dient te worden geïnterviewd. Dat in casu een mondeling verhoor in elk geval aangewezen was, daar verzoeker, gezien zijn opsluiting in het Centrum voor Illegalen te Vottem, ten alle tijde naar zijn land van herkomst kon teruggeleid worden.

Dat verzoekers rechten van verdediging geschonden werden doordat hij niet de kans kreeg tijdens een mondeling verhoor op het Commissariaat-generaal zijn relaas uiteen te zetten.";

3.1.2. Overwegende dat in een eerste middel verzoeker een schending inroept van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en meer bepaald van de hoorplicht en van de rechten van verdediging; dat de Commissaris-generaal niet verplicht was de verzoekende partij te horen aangezien het dringend beroep bij de Commissaris-generaal geen jurisdictionele maar een administratieve procedure is; dat de Commissaris-generaal elk geval individueel beoordeelt of een verhoor dienstig en onmisbaar is voor het nemen van een beslissing; dat het eerste middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel aanvoert :

"2.Tweede middel: schending van het artikel 1,A(2) en artikel 33 (non-refoulementbeginsel) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951.

Dat verzoeker van Albanese origine is en afkomstig is uit Kosovo.

Dat verzoeker wegens de Servische repressie zijn land diende te ontvluchten. Dat verzoeker in zijn land wegens zijn Albanese origine geviséerd en vervolgd werd door de Joegoslavische(=Servische) autoriteiten. Dat hij alsgevolg van een bewuste 'schoonmaakoperatie' door voormelde autoriteiten zijn land werd uitgedreven.

Dat sinds maart 1999 in Kosovo de grootste humanitaire catastrofe plaatsvond sinds WOII. Dat de Joegoslavische autoriteiten in Kosovo een grootschalige etnische zuivering doorvoerden. Dat elke etnische Albanees, indien niet vermoord, het land werd uitgedreven.

Dat in juni 1999 een 'vrede' werd bewerkstelligd in Kosovo. Dat de Servische troepen Kosovo hebben verlaten en een internationale vredesmacht onder leiding van de NAVO de vrede en orde er zal trachten in stand te houden.

Dat immers dient vastgesteld te worden dat de regio in geen geval als politiek stabiel kan beschouwd worden, daar in eerste instantie President Milosevic, die verantwoordelijk wordt gesteld voor de massamoorden in Kosovo, nog steeds in de Federale Joegoslavische Republiek aan de macht is en blijft.

Dat een nieuwe inval van Servische troepen in Kosovo niet uitgesloten is (cfr. artikel uit 'De Morgen' dd. 24.02.2000 'Navo bezorgd over Servische troepenopbouw nabij Kosovo', stuk 2).

Dat desondanks de aanwezigheid van een internationale troepenmacht het etnisch geweld in Kosovo opnieuw oplaait (cfr. artikel uit 'De Morgen' dd. 14.02.2000 'Etnisch geweld laait weer op in Mitrovica' stuk 2).

Dat uit het rapport van Amnesty International 'Federal Republic of Yugoslavia (Kosovo). Update from the field', dd. januari 2000 blijkt dat de toestand in Kosovo momenteel verre van optimaal te noemen is (cfr. stuk 3).

Het rapport stelt in Kosovo een 'disturbing increase in human rights abuses' (p. 1) vast, verder 'there is been little progress towards the full deployment of an international civilian policeforce in Kosovo' (p. 2) en 'there has been a marked increase in criminality in Kosovo and the administration has been unable to establish a functioning judicial system' (p.4).

Dat verzoeker, gezien de onzekere politieke situatie en gezien hij getuige was van een bloedige uitroeiingsoorlog, angst heeft en vreest bij een terugkeer naar zijn land opnieuw wegens zijn origine het slachtoffer te worden van repressie vanwege het in de Federale Joegoslavische Republiek aan de macht blijvende regime van President Milosevic.

Dat derhalve aan verzoeker het vluchtelingenstatuut moet toegekend worden.";

3.2.2. Overwegende dat in een tweede middel verzoeker een schending inroept van artikelen 1 en 33 van de Conventie van Genève; dat verzoeker stelt dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst, vreest te worden vervolgd en slachtoffer te worden van repressie; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon vaststellen dat er kan worden getwijfeld aan verzoekers afkomst uit Kosovo; dat verzoeker niet in het bezit is van enig identiteits- of reisdocument; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de asielaanvraag derhalve dient te onderzoeken aan de hand van de door verzoeker afgelegde verklaringen; dat uit het administratief dossier en de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet kon antwoorden op een aantal eenvoudige vragen over zijn beweerde geboortestreek; dat verzoeker geen omliggende dorpen kent van het dorp waar hij volgens zijn verklaringen zou zijn geboren en getogen; dat voorts verzoeker geen fabrieken, bedrijven, industrie, hotel in de buurt kent; dat verzoeker geen beschrijving kan geven van de nummerplaat die in zijn beweerde geboortestreek wordt gebruikt en noch de postcode noch de telefoonprefix van zijn beweerde woonplaats kent; dat tenslotte blijkt dat verzoeker de plaatselijke marktdag niet kent; dat bovendien verzoeker geen feiten of elementen heeft aangehaald waaruit kan worden afgeleid dat hij bij een terugkeer naar Kosovo het risico zou lopen op persoonlijke vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève; dat verzoeker weliswaar aantoonde dat Kosovo in geen geval als politiek stabiel kan worden beschouwd en dat het etnisch geweld er opnieuw oplaait; dat de algemene Servische repressie ten aanzien van de Albanese gemeenschap in Kosovo en de oorlogssituatie in Kosovo echter niet meer actueel is; dat overeenkomstig resolutie 1244, door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties aangenomen op 10 juni 1999 de Servische troepen en autoriteiten zich immers uit Kosovo hebben teruggetrokken en de regio

onder internationaal toezicht werd geplaatst; dat het louter inroepen van algemene teksten over de situatie van het land van herkomst niet voldoende is; dat verzoeker de vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen; dat het tweede middel niet gegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig juni tweeduizendeen, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.